

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 1/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, вршилац функције председника суда Драгомир Милојевић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Раде Затезало, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 466/2020 од 21.12.2020. године, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 24.02.2021. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 466/2020 од 21.12.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 04.01.2021. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 466/2020 од 21.12.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-3 У 20864/18, као неоснован, као и захтев за накнаду трошкова поступка.

Против овог решења предлагач је изјавио жалбу у којој је навео да је Управни суд био неактиван од подношења тужбе (16.11.2018. године) па до подношења приговора (24.11.2020. године), због чега је предложио да Врховни касациони суд усвоји његову жалбу, утврди повреду права на суђење у разумном року у предмету Управног суда II-3 У 20864/18 и наложи поступајућем судији убрзање поступка. Трошкове поступка је тражио и определио.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82...., „Службени гласник РС“ бр. 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 387. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда II-3 У 20864/18 и Р4 у 466/2020 утврђено је да је предлагач 16.11.2018. године поднео Управном суду тужбу против Министарства финансија Републике Србије, Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени порески поступак Ниш, ради поништаја решења од

16.10.2018. године, којим је, ставом I диспозитива, одбијена жалба тужиоца поднета против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ниш од 26.06.2018. године, а ставом II диспозитива одбијен је захтев за накнаду трошкова за састав жалбе у износу од 60.000,00 динара као и накнада трошкова на име плаћене таксе у износу од 1.880,00 динара. Наведеним првостепеним решењем утврђен је порез на пренос апсолутних права ББ из ... за непокретну имовину - стан у ..., у износу од 35.000,00 динара по уговору о купопродаји непокретности овереном у Општинском суду у Нишу бр. II-Ов. .../2001 од 11.12.2001. године. У изјашњењу судије известиоца од 10.12.2020. године наведено је да су списи предмета који се односе на ћутање управе из предмета II-3 У 19272/18 пребачени у предмет II-3 У 20864/18, те да су исти враћени туженом органу уз достављање тужбе, а ради давања одговора на тужбу који се односи на предмет спора у II-3 У 20864/18. Такође је наведено да ће предмет II-3 У 20864/18 бити окончан по добијању траженог одговора на тужбу и списка предмета.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да се при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем одбијен је приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-3 У 20864/18, као неоснован, са образложењем да од момента подношења тужбе до подношења приговора није протекао тако дуг временски период који би довео до повреде права на суђење у разумном року, при чему тај период није пратила неактивност суда, с обзиром да су у претходном поступку предузимане радње неопходне за одлучивање по поднетој тужби, као и да ће предмет бити окончан по добијању траженог одговора на тужбу и списка предмета.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио Управни суд када је ожалбеним решењем одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка. Наиме, слечајеви који према свим околностима имају посебан значај за подносиоца приговора или за њега постоји ризик због одуговлачења поступка, захтевају нарочиту марљивост у поступању, односно посебну и изузетну хитност, где се и реално краће време трајања поступка може сматрати неразумним. Ако је суд преоптерећен нерешеним предметима, изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се предмети тада решавају по приоритету или по посебном значају за подносиоца, а не по редоследу пријема предмета у суд. У овом конкретном случају, предмет управног спора није хитан, јер се односи на оцену законитости коначног решења о утврђивању пореза на пренос апсолутних права у износу од 35.000,00 динара. Према пракси Европског суда за људска права, коју прихватају Врховни касациони суд и Уставни суд Србије, не може се сматрати случајем који има посебан значај за тужиоца, овде предлагача, и који због тога захтева нарочиту марљивост у поступању, односно посебну и изузетну хитност. Ако је суд преоптерећен нерешеним предметима, као што је то случај са Управним судом, овакви

предмети се решавају према редоследу пријема у суд у складу са чланом 177. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09...39/16).

Поред наведеног, треба имати у виду да је у току 2020. године пет месеци постојала објективна немогућност Управног суда да поступа у спорном предмету - најпре због ванредног стања, а затим због решавања изборних спорова. У току ванредног стања, које је уведено 15. марта 2020. године Одлуком о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, бр. 29/20) и укинута 06. маја 2020. године Одлуком о укидању ванредног стања („Службени гласник РС“, бр. 62/20), рад судова је био редукован на тај начин што су се, у складу са Закључком Високог савета судства бр. 119-05-132/2020-1 од 18.03.2020. године, одржавала само суђења која не трпе одлагања у предметима у кривичној и грађанској материји који су таксативно наведени у Закључку. У току поступка парламентарних избора у Републици Србији 2020. године изборни спорови, који су по закону нарочито хитни, морали су имати приоритет при решавању у односу на све друге предмете.

Са изложеног, Врховни касациони суд је оценио да је жалба неоснована, па је применом одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у диспозитиву.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова састава приговора и жалбе применом одредбе члана 153. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, са изменама) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку по жалби и приговору.

**В.ф. председника суда
Драгомир Милојевић, с.р.**

**ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења није дозвољена жалба.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић